

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής της Πεντηκοστής

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το [Ευαγγελικό Ανάγνωσμα](#) της Κυριακής της Πεντηκοστής: Ίω. ζ΄ 37-52, η΄12 (31-5-2026)

Τῆ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῆ μεγάλης τῆς ἑορτῆς, εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ Γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζωῆς. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὕτω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Προφήτης. Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Οὐχὶ ἡ Γραφή εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαυίδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι’ αὐτόν. Τινὲς δὲ

ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος, ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσι. Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γινῶ τί ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε, ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί, οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Απόδοση σε νεοελληνική το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής της Πεντηκοστής

Κατὰ τὴν τελευταία καὶ μεγάλη ἡμέρα τῆς ἑορτῆς, ὁ Ἰησοῦς στεκόταν καὶ φώναζε δυνατὰ καὶ εἶπε: Ἄν κάποιος διψᾷ, νὰ ἔλθει σέ ἐμένα καὶ νὰ πιεῖ. Ὅποιος πιστεύει σέ ἐμένα, καθὼς εἶπε ἡ Γραφή, «ἀπὸ τὴν κοιλιά του θὰ τρέξουν ποταμοὶ ζωντανοῦ ὕδατος». Αὐτό τό εἶπε γιὰ τό Πνεῦμα, τό ὁποῖο ἐπρόκειτο νὰ λάβουν ὅσοι θὰ πιστέψουν σ' αὐτόν· γιατί δέν εἶχε ἔλθει ἀκόμη τό ἅγιο Πνεῦμα, καθόσον ὁ Ἰησοῦς δέν εἶχε ἀκόμη δοξαστεῖ. Πολλοί τότε ἀπὸ τόν ὄχλο, ὅταν ἄκουσαν τόν λόγο αὐτόν, ἔλεγαν· Αὐτός εἶναι πραγματικά ὁ προφήτης· ἄλλοι ἔλεγαν· Αὐτός εἶναι ὁ Χριστός· ἄλλοι ἔλεγαν: Μήπως ὁ Χριστός ἔρχεται ἀπὸ τὴ Γαλιλαία; Δέν εἶπε ἡ Γραφή ὅτι ὁ Χριστός προέρχεται ἀπὸ τό σπέρμα τοῦ Δαυίδ καὶ ἀπὸ τὴν κωμόπολη Βηθλεέμ, ὅπου ἦταν ὁ Δαυίδ; Σημειώθηκε λοιπόν ἔντονη διαφωνία γιὰ αὐτόν μεταξύ τοῦ πλήθους. Μερικοὶ ἀπὸ αὐτούς ἤθελαν νὰ τόν συλλάβουν, ἀλλά κανεὶς δέν ἔβαλε τὰ χέρια ἐπάνω του. Ἦλθαν λοιπόν οἱ ὑπηρέτες πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς Φαρισαίους, καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν σέ αὐτούς: Γιατί δέν τόν φέρατε; Οἱ ὑπηρέτες ἀποκρίθηκαν: Κανεὶς ἄνθρωπος δέν μίλησε ποτέ ὅπως αὐτός ὁ ἄνθρωπος. Τότε ἀποκρίθηκαν σέ αὐτούς οἱ Φαρισαῖοι: Μήπως καὶ ἐσεῖς παρασυρθήκατε; Μήπως κάποιος ἀπὸ τοὺς ἄρχοντες πίστεψε σέ αὐτόν ἢ ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους; Μόνον αὐτός ὁ ὄχλος (πίστεψε), πού δέν γνωρίζει τόν νόμο καὶ εἶναι καταραμένος! Λέει πρὸς αὐτούς ὁ Νικόδημος, αὐτός ὁ ὁποῖος ἦλθε σέ αὐτόν νύχτα, καὶ ὁ ὁποῖος ἦταν ἕνας ἀπὸ αὐτούς: Μήπως ὁ νόμος μας καταδικάζει τόν ἄνθρωπο, ἂν δέν τόν ἀκούσει προηγουμένως καὶ διαπιστώσει τί πράττει; Ἀποκρίθηκαν καὶ εἶπαν σέ αὐτόν: Μήπως καὶ ἐσύ εἶσαι ἀπὸ τὴ Γαλιλαία; Ἐρεύνησε καὶ θὰ δεῖς ὅτι δέν προέρχεται προφήτης ἀπὸ τὴ Γαλιλαία. Πάλι λοιπόν μίλησε σέ αὐτούς ὁ Ἰησοῦς καὶ

εἶπε: Ἐγώ εἶμαι τό φῶς τοῦ κόσμου· ὅποιος μέ ἀκολουθεῖ δέν θά περπατήσῃ στό σκοτάδι, ἀλλά θά ἔχει τό φῶς τῆς ζωῆς.

(Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο με νεοελληνική απόδοση του ομοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, εκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)